

Men jeg vil gerne have lov til at understrege tre ting, og det er især rettet til hr. Keld Albrechtsen og til hr. Villy Søvnald. Den ene er, at den aftale, vi har med Kommunernes Landsforening, gør det klart, at grundkapitalen forøges fra 7 pct. til 14 pct., og det er jo en aftale, vi ikke har lagt skjul på, så det er ikke nogen farbar vej.

Til gengæld har vi jo også i bemærkninger til lovforslaget sagt, at vi vil følge det her meget opmærksomt, for jeg vil da ikke afvise, at der er kommuner, der har så svag en økonomi, at de skal have mulighed for at lånefinansiere – ikke mindst når vi tager de ting, vi også har arbejdet med i regeringen med hensyn til førstegangsplacering af flygtninge, i betragtning. Så det vender vi tilbage til, og det kan så eventuelt ske mellem anden og tredje behandling.

Så var hr. Keld Albrechtsen inde på nogle synspunkter om, at der kunne ske en stigning i huslejerne for de svagest stillede. Det kan jeg altså ikke rigtig forstå. Det må være efter en særlig regnestok, for fakta er, at vi forøger kommunernes andel fra 7 til 14 pct., men vi gør også opmærksom på, at det ikke går ud over huslejen, og vi betaler jo stadigvæk ydelsen. Så der er da nogle ting dér, som jeg synes, at man skylder en forklaring på. Og ellers må man jo stille yderligere spørgsmål, hvis man gerne vil have det opklaret.

Vi har klart tilkendegivet i de beregninger, vi har lavet, hvad det her betyder, hvis det er 10, 12 eller 14 pct. Vi har også tilkendegivet, hvornår kommunerne får fordel af det, og hvornår staten får fordel af det ud over den periode, vi ser på. Det synes jeg er det mest hensigtsmæssige.

Lad mig så sige til sidst om det, der er skrevet om beboerrådgivning, at det er da meget tilfredsstillende, at vi har fået mulighed for også at få yderligere beboerrådgivning de steder, hvor det er nødvendigt. Jeg har hele tiden lagt vægt på, at i denne omgang – altså efter de første 4 år – er det min opfattelse, at beboerrådgivning skal anvendes dér, hvor der er mest brug for den. Og vi ved jo godt, hvor det er, vi kender det jo godt fra vores dagligdag.

Og det er, fordi jeg kan se, at det stykke arbejde, der er sat i gang, ikke skal sættes i stå nu, for vi er ikke ved vejs ende, slet ikke. Vi har meget langt igen, men jeg er sikker på, at med den ekstra fordeling, vi har fået, vil vi også kunne klare langt de fleste af tingene, og jeg er meget tilfreds med, at Landsbyggefonden også

går ind og betaler deres del, for ganske vist er det jo lejernes penge, men det er så sandelig også lejerne, der får gavn af det.

Alt i alt må jeg sige, at jeg er tilfreds med, at vi kan få lovgivningen igennem, og hvis der er udestående spørgsmål, så må vi jo se på det mellem anden og tredje behandling.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 om deling af lovforslaget i 2 lovforslag:

A. Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v. (Videreførsel af beboerrådgiverordningen) omfattende § 1, indledningen, nr. 23-25, og § 9, 1. pkt., og

B. Forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om boligbyggeri, lov om byfornyelse, lov om byfornyelse og boligforbedring, lov om individuel boligstøtte, lov om leje, lov om midlertidig regulering af boligforholdene og lov om ejerlejligheder. (Ændring af styrings- og finansieringsregler m.v. for det støttede byggeri) omfattende § 1, indledningen, nr. 1-22, 26-53, og §§ 2-9

vedtoges uden afstemning.

Der foretoges derefter afstemning vedrørende det under A nævnte lovforslag.

Ændringsforslag nr. 2 vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende det under B nævnte lovforslag.

Ændringsforslag nr. 3-11 i betænkningen vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 12 uden for betænkningen af boligministeren (Ole Løvig Simonsen) vedtoges uden afstemning.